

Nový koberec

Na tomto místě vás chci informovat, jak pokračuje záležitost s pořízením koberce do kostela ve Starém Rožmitále, na nějž jste tak štědrě přispěli. Po zralé úvaze, vyslechnutí názorů farníků a po konzultaci s odborníky jsem se rozhodl, že pro farní kostel zakoupíme červený vlněný koberec. Do kostelní předsíně ve věži pak bude instalován čistící koberec (podobný jako v předsíni baziliky na Svaté Hoře), který by měl zachytit většinu nečistot z obuvi návštěvníků. Podobně tomu bude i u bočního vchodu a vchodu do sakristie.

Přednášky o Mistru Janu Husovi a o Jakubu Janu Rybovi

Místní pobočka České křesťanské akademie pořádá v neděli 21. listopadu přednášku P. Ivo Prokopa o Mistru Janu Husovi. Začátek je v 17.00 hodin v Modrém salonku ve druhém patře Brdského památníku.

Tamtéž se pak v sobotu 4. prosince od 18.30 hodin uskuteční přednáška Huberta a Ivany Hoyerových o životním osudu a díle Jakuba Jana Ryby.

Sbírka na bohoslovce

Nedělní sbírka dne 5. prosince 2004 bude určena na potřeby bohoslovců českobudějovické diecéze, kteří se připravují na kněžství v pražském Arcibiskupském semináři a v Teologickém konviktu v Olomouci. V současnosti studuje v Praze 6 našich bohoslovců, bohužel nikdo ve 4. ani v 5. ročníku. V přípravném či nultém ročníku v olomouckém konviktu se chystá na vstup do pražského semináře jediný českobudějovický bohoslovec. Proto vás upřímně prosím především o modlitby za kněžská povolání.

Úmysly mší svatých od 22. listopadu do 5. prosince 2004

M - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí   **V** - kaple sv. Anny ve Voltuši

R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

Ranní mše sv.   **R:** Ne 8.30 hodin

Večerní mše sv.   **M:** Út - So 17.30 hodin

V: Pá 16.30 hodin

Po 22.11. M	Za živé i † varhaníky a zpěváky působící ve zdejších kostelích	Po 29.11	mše sv. není
Út 23.11. M	Za † rodiče Boženu a Jiřího Jungmannovy, Barboru a Josefa Šimovy	Út 30.11. M	Za † Josefa Průšu, sestru Josefu, jejich synovce Josefa, Klimenta a Václava a neteř Marii s rodinami
St 24.11. M	Za † Ludmilu Haškovou a za † z rodiny Haškovy	St 1.12. M	Na dobrý úmysl
Čt 25.11. M	Za Emila Stehlíka a † členy rodu	Čt 2.12. M	Za † Marii a Karla Kloudovy, Marii a Josefa Tolmovy
Pá 26.11. V M	Na dobrý úmysl Za † Františka Matějku a jeho rodiče	Pá 3.12. V M	Na dobrý úmysl Za † rodiče Kulovaných a dceru Marii
So 27.11. M	Za † Marii Vonáškovou a její rodiče	So 4.12. M	Za † Annu Vintrovou, Josefa Sýkoru, Jana Flemra a jejich rodiče
Ne 28.11. R	Za Marušku a Adiho Trčkovy, rodinu Trčkovu, Průchovu a duše v očistci	Ne 5.12. R	Za farnost

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182   Uzávěrka příštího čísla je ve středu 1.12. 2004

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 4

21. listopadu 2004

Se začátkem nového liturgického roku je možno zadávat úmysly mší svatých na příští rok. Protože v této otázce bývá občas mnoho nejasného, někdo si například myslí, že kněží prodávají mše sv., pokusil jsem se vysvětlit, jaké jsou vlastně účinky mešní oběti a co se děje, když sloužíme mši na určitý úmysl.

O ÚČINCÍCH MŠE SVATÉ

Slavnost Ježíše Krista Krále, panovníka vládnoucího z trůnu Kříže, nás inspiruje, abychom si připomněli to nejdůležitější, co nám Ježíš zanechal. Největším darem Kristovým je jeho velkopáteční oběť. **Je to ta nejdokonalejší oběť chvály, díků, prosby a smíru, kterou vykonal jednou provždy na Kalvárii a která se prostřednictvím kněze zpřítomňuje v každé mši sv.** Současně přichází náš Spasitel sám mezi nás v Nejsvětější svátosti, stává se nám pokrmem pro duši, tak jako na Zelený čtvrtek, a dává nám záruku, že stejně jako on budeme účastníky neděle Zmrtvýchvstání. Protože na Golgotě nemohli být lidé všech dob a všech národů, dává nám Ježíš nesmírnou šanci při mši svaté: **Každý, kdo se účastní mše, může obdržet stejné milosti, jako by stál při ukřižování s Marií pod křížem, seděl s dvanácti u poslední večeře, nebo přišel s Magdalenou k prázdnému hrobu a spatřil Zmrtvýchvstalého.**

Záleží však na osobní dispozici každého účastníka eucharistické slavnosti, jak on sám je schopen přijmout tyto nezměrné dary. Podobně, jako když je vysílán rozhlasem nádherný koncert, ale já si naladím špatnou stanici. Vlny přenášející hudbu jsou pak sice všude kolem mne, ale já přesto nic hezkého neslyším. Mohu se tak stát při zpřítomnění poslední večeře místo Jana Jidášem, při ukřižování místo setníkem vyznávajícím Ježíšovo božství členem přihlížejícího tupého davu, a při vzkříšení místo radujícího se učedníka neoblomným nevěřícím farizeem. Je zde velká šance, ale musím ji přijmout, být skutečným účastníkem, ne pouhým divákem mše sv.

Před Bohem má každá mše sv. nekonečnou hodnotu, ale my lidé máme jen omezenou kapacitu a jsme tedy schopni přijmout jen omezené množství dobra, jsme s to pojmout a využít jen malý užitek z oceánu milostí, jež nám Bůh dává. Pro lepší objasnění účinků mše sv. je teologové, zvláště bl. Jan Duns Scotus, rozdělili do tří okruhů: **Užitek generální, čili obecný, užitek speciální, neboli zvláštní a užitek personální, jinak též osobní.**

Užitek generální přináší každá mše sv. celé církvi, všem jejím členům, a to nejen putujícím po této zemi, ale i trpícím a čekajícím na nebe v očistci. Na všechny pokřtěné a na celý svět se rozlévá při mši svaté Boží požehnání.

Užitek speciální je směřován k určitému člověku či záležitosti, za niž je mše sv. výslovně sloužena. Prosíme Krista, který zemřel a vstal z mrtvých, za celý svět a za všechny lidi, aby zvláště pamatoval na někoho nám drahého, či na nějakou naši záležitost.

Užitek osobní či personální mají všichni, kdo se nějak účastní mše sv. Především celebrující kněz, asistující ministranti a přítomní věřící, ale i všichni, kdo se zasloužili o to, že mše sv. vůbec může být sloužena. Tedy například naši předkové, kteří vystavěli kostel a věnovali kalich či mešní roucha, sestry, jež upekly hostie. Také ovšem i dobrovolníci, kteří pravidelně uklízí kostel, nebo zpěváci doprovázející obřady krásnou hudbou.

Použijeme-li podobenství se žárovkou, můžeme obecný užitek přirovnat k rozptýlenému světlu ozařujícímu celou místnost, užitek speciální k světlu zaměřenému reflektorem na určitý bod a užitek osobní k teplu, pociťovanému těmi, kdo jsou blízko u světelného zdroje. Z jiného pohledu lze připodobnit užitky mše sv. k lidské práci. Když člověk pracuje, má z toho užitek celá lidská společnost (pracující platí daně, nevyžaduje sociální podpory), mají z toho užitek ti, pro něž pracuje (zaměstnavatel a zákazníci), a má z toho také užitek i on sám (dostává plat, práce jej baví).

Speciální užitek mše sv. je jediný, s nímž můžeme nějak disponovat. Sloužící kněz jej může obrátit k určitému úmyslu, na tak zvanou **intenci**. S tímto zaměřením mešního úmyslu je spojeno stipendium, tedy jistá finanční částka, kterou věřící žádající o zaměření úmyslu určitým směrem dává celebrujícímu knězi. **Křesťan tedy neplatí za mši sv., ta má nekonečnou hodnotu a nelze si ji tudíž koupit, ale přispívá z vděčnosti za obětování mše celebrantovi.** Jde o prastarý zvyk, který znali již křesťané v prvních staletích. Původně tento příspěvek sloužil k výživě kněží, kteří tehdy neměli jiné příjmy. Nejde rozhodně o nějakou simonii, čili obchodování se svatými věcmi, ale o dar církvi u příležitosti mše sv. sloužené na určitý úmysl dárce. **Je to druh vyjádření vděčnosti za zprostředkování nekonečně cenných zásluh Pána Ježíše, jakési „spropitné“ či příspěvek „od cesty“ tomu, kdo přináší od jiného cenný dar či radostnou zprávu.** Příspěvek je zároveň součástí „smlouvy“ mezi celebrantem a žadatelem. Ještě snad bude vhodné zdůraznit, že mše sv. může být obětována jak za živé, tak i za zemřelé.

Každá mše sv. je i hostinou, která nás spojuje. Utužuje naše přátelství s hostitelem - Kristem i se spolustolovníky - ostatními věřícími. To, co působí chutný pokrm a osvěžující nápoj na těle, působí eucharistický chléb a víno na lidské duši. Zachovává její nadpřirozený život, rozmnožuje v ní milost posvěcující, obnovuje ji a léčí, pokud je zraněna lehkými hříchy, posiluje vůli vzdorovat zlému a vytrvat v konání dobrého. Eucharistická hostina v neposlední řadě potěšuje naše srdce, přináší nám vnitřní radost, jež jednou vyústí v radost trvalou. Účastníci eucharistické hostiny budou na sklonku dne svého života pozváni k věčné Beránkově večeři v nebi.

P. Ivo Prokop

Z historie - 3. část

Václav Vavřínek Hoffmistr Přeštický

Jednou z nejpozoruhodnějších postav mezi starorožmitálskými duchovními správci byl jistě Václav Vavřínek Hoffmeister (Hoffmistr) Přeštický, mistr filosofie a kandidát doktorátu teologie, vzdělaný kněz, pocházející z Přeštic. Působil zde od roku 1690 neuvěřitelných 47 let a za toto bezmála půlstoletí vykonal pro kostel i zdejší lidi mnoho dobrého. Roku 1699 zde založil zádušní a farní knihu a pokračoval v matrice křtěných a oddaných založené farářem Břehovským. Roku 1710 založil také matriku zemřelých. V roce 1706 zřídil arcibiskup Jan Josef Breuner při faře kaplanství.

Starorožmitálský kostel byl tehdy vlivem 30leté války zpustlý a zanedbaný. Péči faráře Hoffmistra byl v letech 1729-31 přestavěn a zbarokizován, tedy rozšířen o novou věž, byly zazděny gotické vchody, rozšířen kůr a celý kostel sklenut novou klenbou. Sám Hoffmistr o této přestavbě v Zádušní knize píše: „Kostel od roku 1729-31 po tři roky byl opravován a obnoven, se zcela novou klenbou a s novou od základu věží stál, jak v knize účetní kostela je podrobně uvedeno,

3221 zl. 26 kr. Ačkoliv věž vinou mistra stavitele podle smlouvy vystavěna nebyla, jež o dvě patra nade střechu kostela se měla vystavět, a proto zvony k městu málo jsou slyšeny a zvuk pod střechu padá.“ Velké břemeno tedy nesl na svých bedrech farář Hoffmistr a připočteme-li k tomu ještě výstavbu městského kostela v letech 1729-32, je těžké uvěřit, že by zde tolik práce mohl vykonat a tolik změn uskutečnit pouze jediný člověk. A to ještě není zdaleka vše. Nechal také přestavět faru i se stájem, založil nadaci 100 zl. rýn., aby u oltáře sv. Václava byla sloužena mše sv., nechal kostel vybavit novými oltáři a staré opravit. V roce svatořečení sv. Jana Nepomuckého (1729) byla také zhotovena světcová socha se čtyřmi latinskými nápisy, dodnes stojící mezi dvěma lipami vedle kaplanek. Ještě před přestavbou kostela dal v roce 1712 u oltáře svého patrona sv. Václava, jehož byl velkým ctitelem, zbudovat hrobku pro sebe a své nástupce v kněžské službě.

To vše jistě svědčí o nevšední péči, kterou farář Hoffmistr věnoval zdejší farnosti a která jistě musela vyvérat z jeho lásky k tomuto místu a lidem zde žijícím. Není divu, že zde byl velice oblíben a že se o něm začaly rozšiřovat zprávy vskutku fantastické. Faktem však zůstává, že tento vzdělaný duchovní správce byl mužem neobyčejně vysoké postavy a disponoval velikou fyzickou silou. A právě ta se stala základem mnoha příběhů, které se nám dnes mohou zdát zcela přehnané, ale zřejmě zase tak daleko od pravdy nejsou. Vypravování o knězi - silákovi se dlouho udrželo v paměti lidu, Václav Matoušek je sepsal podle vyprávění kostelníka a hrobníka. Ve všech příbězích figuruje silný muž, který pomáhal v nesnázích: tu nadzvedl a posunul obilím naložený vůz, když s ním pacholek špatně zajel do vrat farního dvora, jindy zas pomohl vyjet těžkému povozu do příkrého vršku. Snad nejznámější příběh zachytil Václav Matoušek takto: „*Kdysi přivezli do Podkostelního mlýna nové mlýnské věci. Těž mlýnský kámen. Pan farář šel právě kolem z města na faru. Zastavil se a pozoroval přípravy k sundávání kamene u vozu. Poslouchal chvíli různé rady a rozšafně mudrování. Přistoupil k vozu, pomalu sundal kámen a odnesl na místo kam „pan otec“, soused, chtěl. Mlýnské kameny kutálel ten kněz do vršku od mlýna k faře. Dostal je od pana otce a zapustil je do chodníku fary.*“ K těmto siláckým příběhům přidal se pak další o tom, jak se procházel za bouře a četl nějaké knihy, často poklekal a křížoval se. Blížící bouře se pak Rožmitálu vyhnula a šla „po lesích“. Brzy se rozneslo, že pan farář umí čarovat nebo zaklínat bouři, ovšem nikoliv pomocí nečistých sil, ale slovem Božím. Pozorování přírodních jevů, kterých se mnozí báli, bylo jistě pro většinu farníků něco naprosto nepochopitelného.

Farář Hoffmistr zemřel roku 1737 a byl pohřben v hrobce v kapli sv. Václava. V 80. letech 19. století byla opravována kostelní dlažba a po otevření krypty byly v jedné z rakví nalezeny nápadně mohutné kosti. O 100 let později byla krypta otevřena znovu, byl proveden průzkum a mj. zjištěno, že spodní dubová rakev měří plných 220 cm. Komu jinému by mohla patřit, než knězi silákovi a vskutku renesančnímu člověku, o němž je v kronice psáno: „*Jeho památka zachována budiž, budiž, budiž!*“

A tak se opět nabízí poznamenat, že ne pouze svou silou a nevšedními schopnostmi, ale odevzdáním se do vůle Boží a také na přímluvu sv. Václava dokázal farář Hoffmistr vskutku „velké věci“. A jistě ve svém počínání nebyl sám, stála zde za ním celá jeho farnost, která jemu činila tak, jak on činil jí.

Ivana Hoyerová

Zprávy a oznámení

Mše svatá za varhaníky a zpěváky

V pondělí 22. listopadu o svátku sv. Cecílie, patronky duchovní hudby, bude od 17.30 hodin mimořádně sloužena v městském kostele mše sv. a bude obětována za všechny zpěváky i hudebníky, kteří působili a působí na kůrech rožmitálských kostelů.

Možnost zadávání úmyslů mší svatých

Jak už bylo výše zmíněno, zájemci o odsloužení mší sv. na určitý úmysl v roce 2005 si již mohou v sakristii či na faře domluvit a zapsat konkrétní termíny.